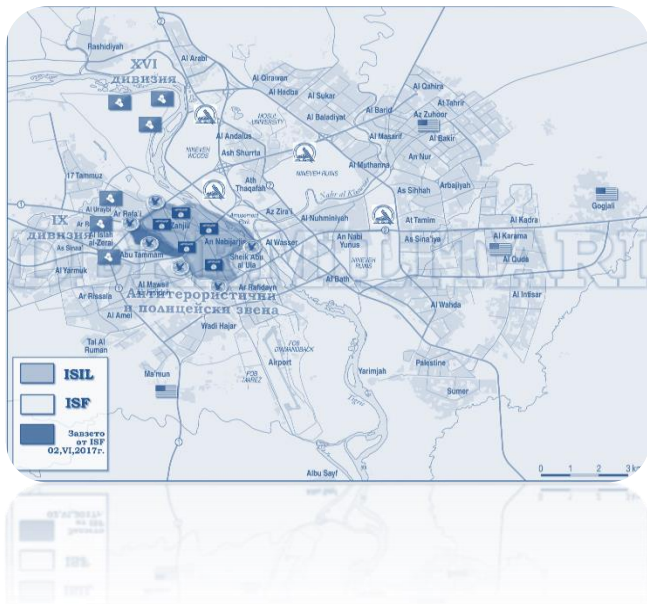

DE RE
MILITARI
LIV

От Руслан Трад, Александър
Стоянов и Венцислав Божев
Брой 54

DE RE MILITARI

Журнал за конфликтите в Леванта и Магреб

Автори: Руслан Трад, Александър Стоянов, Венцислав Божев

Място на издаване: София, България

Дата на издаване: 8.6.2017

Сайт на авторите:

www.ruslantrad.com, www.historyofwars.net

Сайт на журнала:

www.remilitari.wordpress.com

Facebook страници:

<https://www.facebook.com/hystoryofwars>

<https://www.facebook.com/intidar.blog.and.news>

<https://www.facebook.com/deremilitari>

Контакти:

ruslantrad@gmail.com

klubvoennaistoria@gmail.com

За заявки за изготвяне на детайлни карти: klubvoennaistoria@gmail.com

ISSN 2367-9476

Журналят се издава с подкрепата на медийната платформа

[КлинКлин.](#)

АВТОРИТЕ

Руслан Трад

Журналист на свободна практика с фокус върху Близък изток и Северна Африка. Създател на първия български блог за Близък изток, Intidar, както и на организацията Форум за арабска култура. Водил е лекции за политически движения и процеси в Близкия изток в аудитории на Софийски университет, Нов български университет, Червената къща и Дипломатически институт към МВНР. Пътува често в Близкия изток, като публикува репортажи от Ливан, Югоизточна Турция, Тунис, Ирак и Сирия, а през 2014 заснема филм в Иракски Кюрдистан на фронтовите линии с „Ислямска държава“.

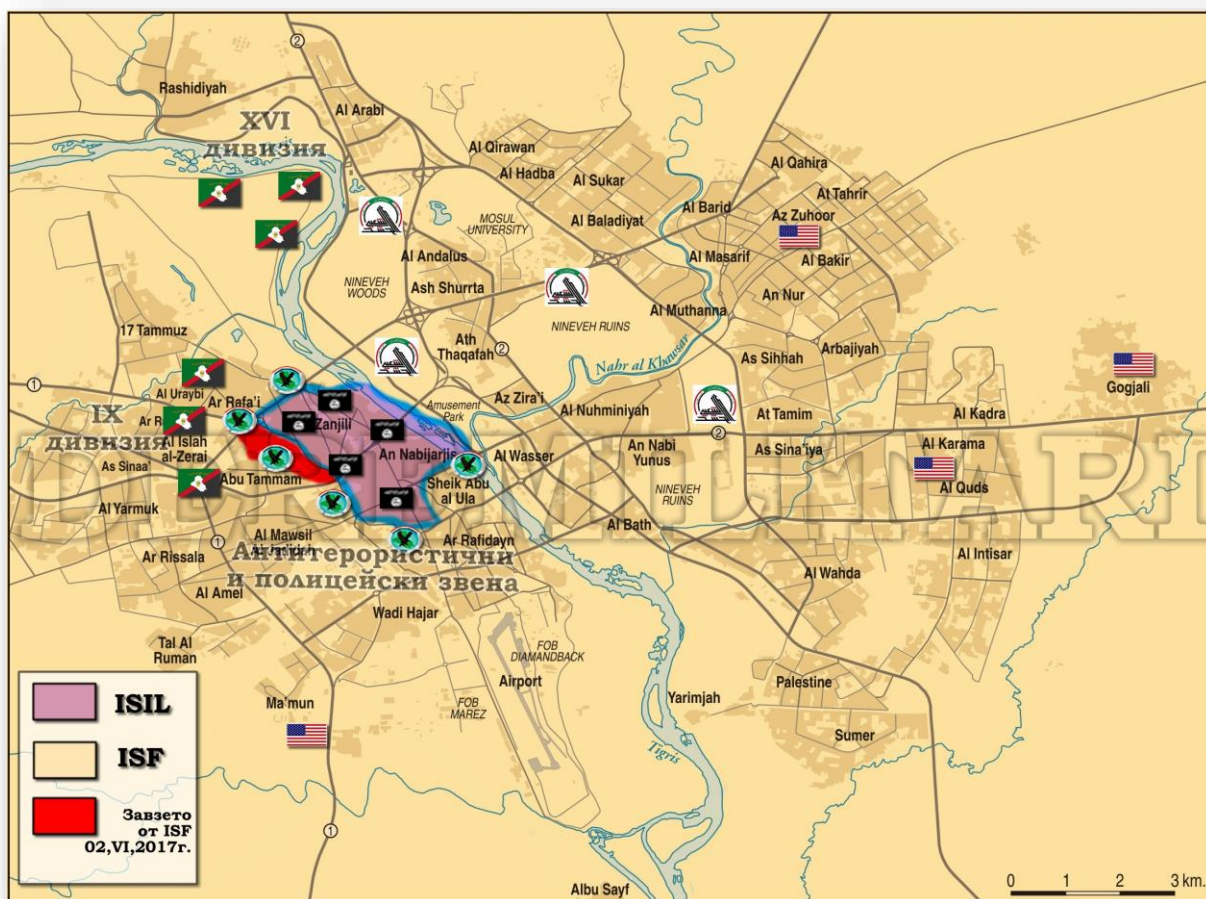
Александър Стоянов

Историк и журналист, доктор, а преди това и *magister cum laude* от Лайденския университет в Нидерландия. Отговорен редактор и създател на списание “Военна История” и съосновател на “Клуб Военна История”. Автор на множество публикации, посветени на различни проблеми от военната и политическата история на Европа и Близкия Изток. Автор на единствените подробни карти на български език, проследяващи конфликтите в Сирия, Ирак, Либия, Йемен, Нигерия, Афганистан и Сомалия.

Венцислав Божев

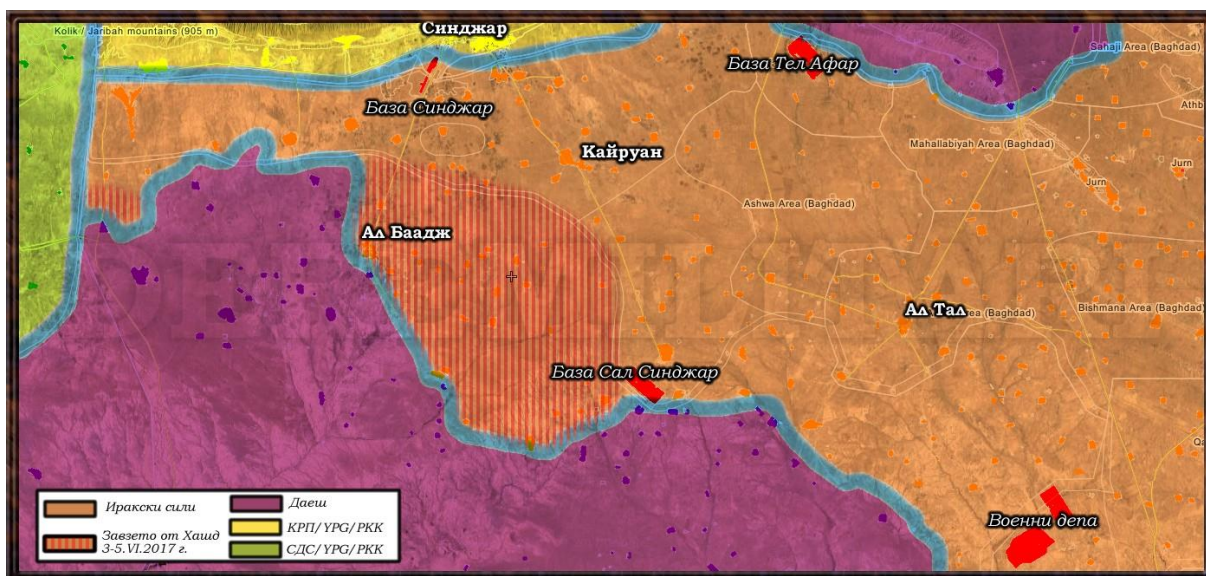
Политолог и експерт в областта на международните отношения с богат опит в анализа на европейските политически процеси, както и на динамиката на отношенията в Близкия изток и постсъветското пространство. Автор на множество материали и академични текстове по въпросната тематика. Участник в международни изследователски проекти и теренни проучвания в Близкия изток.

СИТУАЦИЯТА В МОСУЛ

В рамките на Мосул, иракските правителствени сили (ISF) успяха да завземат квартал ал Саха (*наричан и ал Сиха*) - последната населена зона извън Стария град, контролирана от Ислямска държава (ИД).

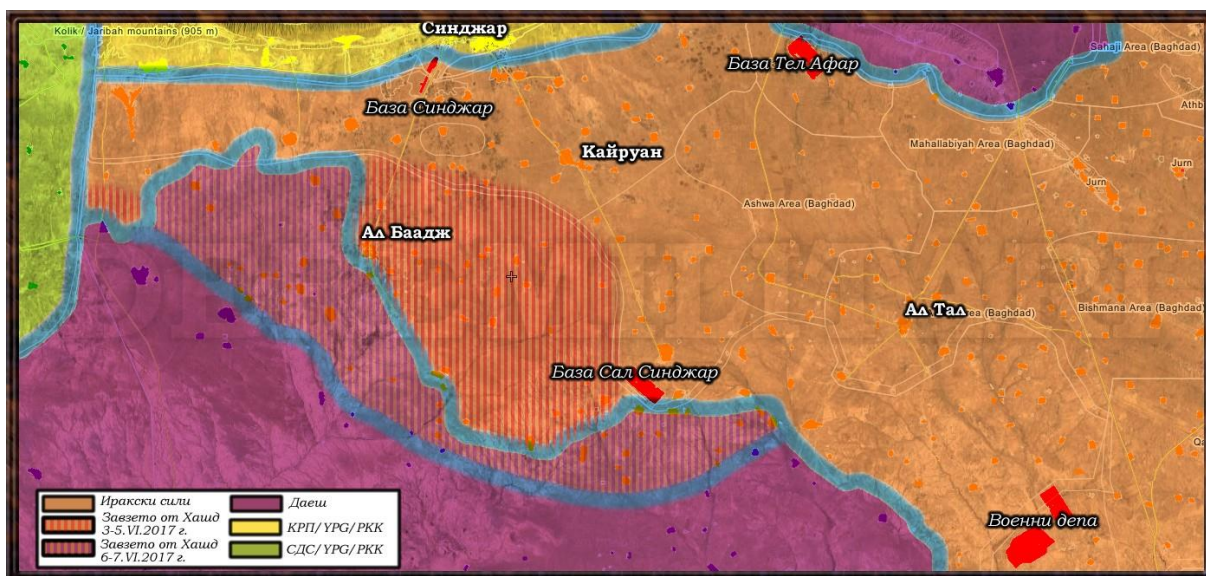
През следващите два дни, иракските сили опитаха няколко атаки срещу позициите на ИД в Стария град, но джихадистите ги отразиха, нанасяйки немалки материални и в жива сила щети на иракската армия.

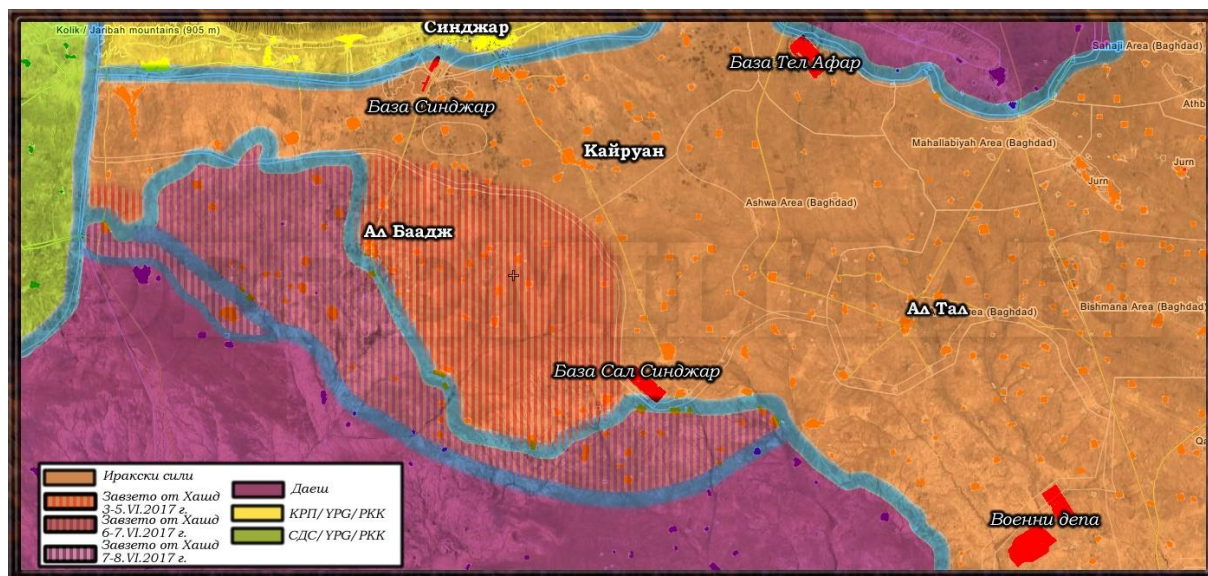
Извън Мосул, милициите Хашд ал Шааби разгърнаха офанзивата си от изток на Запад, като целта им бе да завземат град ал Баадж. За да избегнат обкръжение и да запазят възможността си за изтегляне на юг-югоизток, ИД евакуираха своите бойци от предните позиции и изоставиха десетки селища, които бяха бързо завзети от иракските милиции.

Ден 233-236 (5-8 юни 2017г.)

Милициите Хашд ал Шааби продължиха своята офанзива на запад и югозапад от ал Баадж и базата Сал Сингал, изтласквайки частите на ИД все по-навътре в пустинята. Въпреки това, няма данни милициите да са успели да постигнат някакъв по-значителен разгром на джихадистките части. ИД продължават да се изтеглят без да дават решителна съпротива, изоставяйки лесно всичките си позиции в сектора.

В самия Мосул настъплението на ISF е фактически в застой, без да се постигне какъвто и да е пробив в джихадистките линии в Стария град.

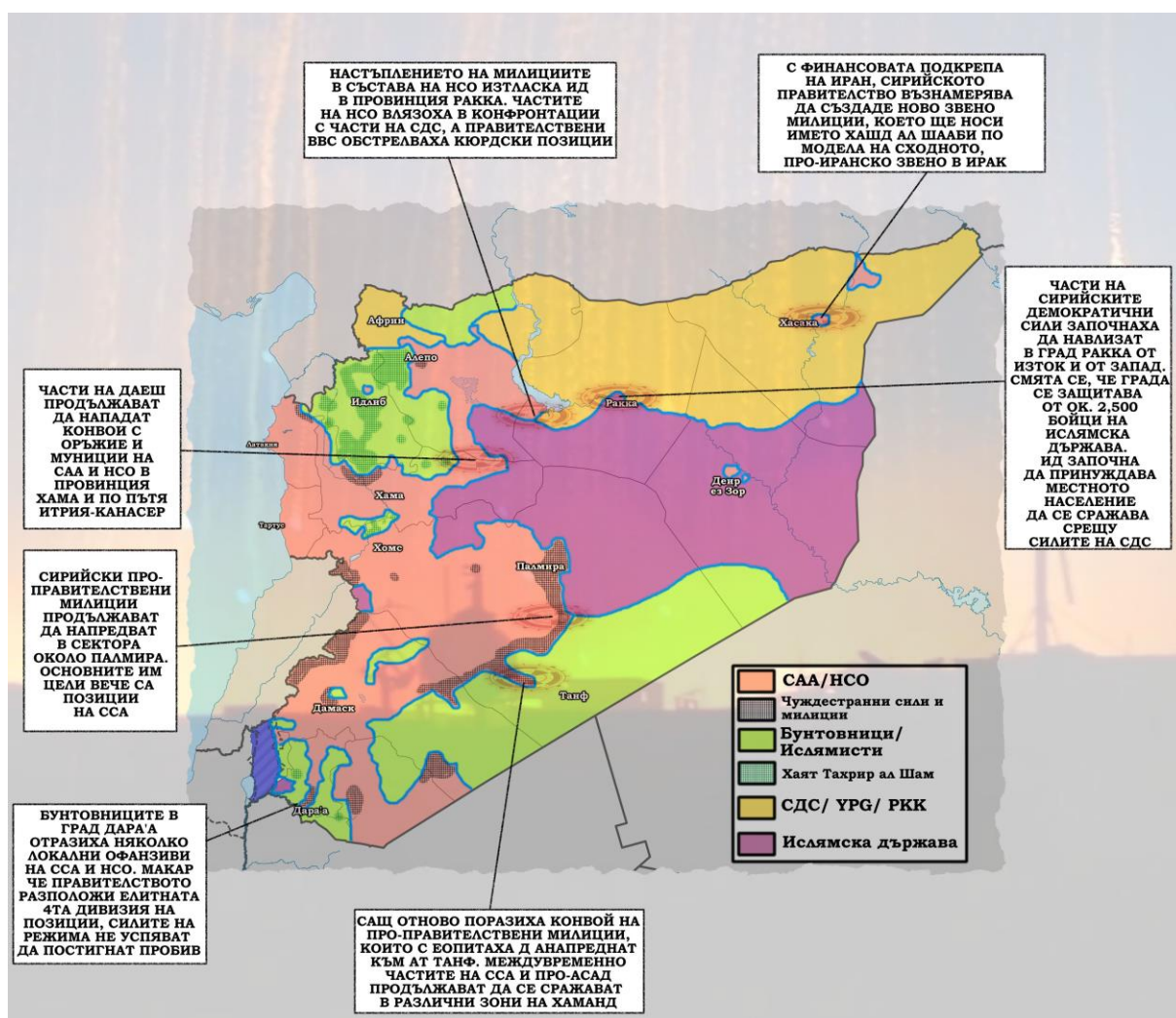
Ден 236 (9 юни 2017 г.)

Два паралелни атентата в Кербала и Мудайб (северно от Багдад), отнеха живота на десетки. Най-малко 122 души са убити и ранени, а Ислямска Държава пое отговорност за атаките около 10 минути, след като те бяха обявени от официалните иракски медии.

Хашд ал Шааби временно спряха своето настъпление в района на Баадж, тъй като иракското командване обяви своето намерение да стартира офанзиви за завземане на Хауиджа и Тел Афар. Ако такива офанзиви бъдат започнати, оповестената по-рано стратегия за ликвидиране на ИД в Западен Ирак ще мине на втори план. Възможни причини за тази промяна в насоките, е както твърдата политика на САЩ по отношение присъствието на про-ирански части по сирийската граница, така и голямата неизвестна - силите на военния суфистки орден Накшбанди, които все още не са взели страна в конфликта и чийто територии стоят непосредствено на пътя на Хашд. Лидерството на Накшбанди са свързани традиционно с управлението на Саддам Хюсеин и са враждебни на последвалото управление в Ирак, но засега не действат открито. Според определени източници, Накшбандите могат да мобилизират до 70 000 бойци в своя подкрепа.

В самия Мосул, иракските сили за сигурност се опитват да пробият позициите на ИД в квартал Зинджили, но към момента не са постигнали никакъв успех.

ФРОНТОВИТЕ ЛИНИИ В СИРИЯ

Бадия (Югоизточна Сирия)

5 юни

Части на Свободната сирийска армия (ССА) са свалили правителствен самолет МиГ 23 в пустинята на около 60 км. източно от Дамаск. Загиналият пилот е ген.-майор Камил Смилах.

6 юни

За втори път през последните три седмици, американската авиация нанесе въздушен удар срещу проправителствен конвой, опитващ се да навлезе в района около Ат Танф по международния път между Дамаск и Багдад. Въпреки няколко предупреждения, конвойът от около 60 бойци от шиитски проирански милиции, продължи своето настъпление в зоната намираща се под контрола на подкрепени от САЩ отряди на Свободната сирийска армия (ССА). В резултат на това двама души загинаха, а няколко други бяха ранени.

Като отговор на това, сирийската армия атакува позиции на ССА източно от Дамаск, в района около авиобаза Думаир. Те успяха да завземат няколко стратегически позиции, включително хълма Тал Абед.

7 юни

Отряди на Южния фронт (Свободна сирийска армия) атакува правителствени позиции в района на язовир Зулуф, недалеч от границата с Йордания. Бунтовниците успяха да унищожат един танк, както и един камион с муниципии.

8 юни

Водената от САЩ коалиция нанесе втори въздушен удар срещу напредващ проправителствен конвой в района в близост до Ат Танф. В резултат на атаката загинаха трима войници. Въпреки непрекъснатите предупреждения от американска страна, шиитските милиции продължават своя натиск към 55-километровата буферна зона около Ат Танф и йорданската граница, където има разположена база на специалните части на САЩ. В същата зона, през този ден бе свален и ирански разузнавателен дрон.

Правителственото настъпление продължи и в района на 60 км. източно от Дамаск, където ССА бе изтласкана от местността Дакуа, включително и от едноименния 945-метров хълм разположен източно от ТЕЦ Тишрин.

Източно Алепо и провинция Ракка

2 юни

Проправителствените сили разшириха обхвата на своята операция, включвайки към непосредствената цел за завземане на Маскана, подсигуряване на пътя свързващ Алепо с Южна Сирия в района на Ханасер. Към офанзивата се присъединиха палестинската милиция Лиуа ал-Кудс, както и части от Републиканската гвардия.

На изток от Маскана, елитното подразделение на “Тигрите” заедно с Лиуа ал-Кудс напреднаха в широк фронт в територията между Маскана и езерото Джабул, изтласквайки Ислямска държава от 12 села.

В същото време на запад от там бе стеснен обръчът около Маскана чрез прекъсване на връзката между града и Ракка по магистрала №4.

4 юни

В ранните часове на деня, проправителствените милиции заеха позиции в помпената станция, захранваща Маскана с вода от р. Ефрат. По този начин последната солидна позиция на ИД в провинция Алепо бе окончателно обкръжена и изолирана от всички страни.

В последствие усилията бяха насочени към самия град, където малкото останали джихадисти не успяха да оказат особена съпротива. До ранните часове на следващия ден Маскана бе напълно овладян от милицията на “Тигрите”.

5 юни

Проправителствените отряди заеха позиции в две села южно от Маскана, в непосредствена близост до границата между провинция Алепо и провинция Ракка.

6 юни

“Тигрите” навлязоха в провинция Ракка, завземайки пет села. В същото време се появиха и сведения за множество екзекуции на цивилни, извършвани в новозавзетите селища и най-вече в Маскана.

7 юни

Частите на ИД се изтеглиха напълно от позициите си в 21 селища по южния бряг на р. Ефрат и фронта между Сирийските демократични сили (SDF) и настъпващите от северозапад сирийски проправителствени милиции. Това доведе до отделни сблъсъци между тях, включително и въздушна атака срещу

позиции на SDF, в новопоявилата се “ничия” територия. В крайна сметка прокюрдските части заеха две села, докато останалите 19 попаднаха под контрола на “Тигрите” и техни съюзници.

Фронтът при Ракка

1 юни

След като през предишния ден успяха да изолират и обградят малък отряд джихадисти, барикадирани се в зоната на бента на язовир “Баас”, бойците от YPG се насочиха към градчето Ал Мансура на 10 км. източно от Табка.

3 юни

След близо 48-часова почти непрекъсната битка, в крайна сметка Ал Мансура бе напълно овладян от курдските бойци на YPG.

В същото време поне 15 цивилни загинаха в Ракка в следствие на бомбардировка от коалиционните ВВС.

4 юни

YPG завладяха селището Хунайдия, с което окончателно бе ликвидирано джихадисткото присъствие в района около язовирите на р. Ефрат в Ракка.

Бе подновен отново и натиска към самата столица. В западния сектор, частите на SDF завзеха селищата Мазрат Хатуния и Мазрат Катения.

5 юни

Прокюрдските милиции подсигуриха селата Рабия и Хатония и продължиха своя напредък в източна посока към Ракка към Тал Харкала и Хауи ал-Хауа.

6 юни

След значителния напредък през последните няколко дни, отрядите участващи в операцията по превземане на Ракка стартираха мащабно настъпление към града от три страни, следвайки основните пътни артерии.

Офанзивата започна в ранните часове на деня с превземането на село Мазрат Хатин и намиращият се в непосредствена близост до него военен склад. По този начин, частите на SDF се доближиха само на 3 км. от северните предградия на Ракка, като единственото препятствие пред тях остава фортифицираната бивша база на 17-та дивизия.

В западния сектор, курдски бойци от YPG и Военния съвет на Манбидж развиха настъплението от предишния ден, изтласквайки ИД от Тал Харкала.

В късните часове на деня, отряди на арабската бригада на Ястребите от Ракка успяха да установят пълен контрол над голяма част от квартал Ал Машалаб в източната част на провинциалната столица. Изненадващо, джихадистите не оказаха сериозна съпротива в този сектор, като основната част от тяхната отбрана се изнесе към значително по-добре укрепения съседен квартал Ал Мухталта.

По всяка вероятност командването на ИД ще се стреми да привлече SDF и техните съюзници в кървава битка сред улиците на Ракка. Досегашният опит от Мосул показва, че джихадистите се чувстват изключително удобно при водене на дефанзивни действия в градски условия, демонстрирайки разнообразни тактики и завидни умения.

7 юни

Според информация на SDF, през предишния ден в района на Ракка са били убити 75 джихадисти от ИД.

8 юни

След тежка битка, продължила през целия ден, джихадистите от ИД бяха принудени да се изтеглят от военната база на 17-та дивизия северно от Ракка, както и намиращата се в близост захарна фабрика.

В източния сектор бойците от YPG продължиха бавното си настъпление през Ал Машалаб, като към края на деня те вече бяха овладели 70 % от квартала.

Всички операции на SDF в района на Ракка се случват под чадъра осигурен от коалиционните ВВС. През този ден те имаха особено засилена активност над източните и западните квартали на града, където бяха използвани забранени от международното право запалителни бомби. Според местни източници в резултат на бомбардировките през деня са загинали минимум 19 цивилни граждани.

9 юни

Сирийските демократични сили са завзели градчето Джазра, западно от Ракка. В самата Ракка, СДС напредват от изток и вече контролират около 70% от квартал Машалаб. Северно от Ракка, SDF завзеха военната база на 17-та дивизия, с което всички военни обекти северно от р. Ефрат са вече под контрола на кюрдско-арабските сили.

В същото време, Ислямска държава евакуира силите си от основни сгради в Ракка. Бойците са преместени в неизвестна посока, но местните активисти съобщават, че някои от щабове на полицията на ИД са напълно празни.

Дараа

2 юни

През последните няколко дни части на 4-та дивизия на сирийската армия бяха изпратени към Дараа като част от подготовката за предстоящо настъпление с цел изтласкване на бунтовническите групировки от южната част на града.

Елитната дивизия има около 14 000 души състав и се намесва в сраженията, когато положението е критично. Дивизията е командвана лично от брата на президента, Махер Асад.

3 юни

С оглед очертаващото се пристигане на солидни подкрепления за противника, обединени отряди на Свободната сирийска армия и джихадистите от Хаят Тахрир ал-Шам стартираха превантивна атака в района на кварталите Ал Манишия и Хаджнах.

В първите часове на атаката бунтовническият устрем свари неподготвена отбраната на правителствената армия и нейните съюзници, които бяха принудени да се оттеглят от няколко сгради. В последствие обаче, части от 5-та дивизия на САА, действаща съвместно с афганистанската шиитска милиция Фатемиян, организира успешна контраатака, съумявайки да възвърне всички позиции, загубени по-рано през деня.

4 юни

Правителствените сили започнаха подготовка за своята мащабна офанзива, която по всичко изглежда ще започне в следващите няколко дни. През целият ден бяха извършени масирани бомбардировки от артилерия и бойна авиация по бунтовническите позиции в южната част на Дараа. Части на Хизбула направиха опит и за локална офанзива в района източно от палестинския бежански лагер, но нападението им бе отблъснато.

6 юни

На фона на продължаващите непрекъснати бомбардировки, бунтовниците публикуваха списък с имената на 15 правителствени войници (включително 4 офицера), загинали през последните няколко дни.

Палмира

3 юни

Правителственият Пети корпус, подкрепен от Хизбула и афганистанската милиция Фатемиян, осъществиха решително настъпление на изток от Палмира по главния път водещ към Дейр ез-Зор. По този начин правителствената армия и нейните съюзници заеха позиции на 6 км. от стратегически разположения град Арак, намиращ се между Палмира и последния укрепен пункт на ИД в провинция Хомс - град Ал Сукна. Арак е важен и заради намиращите се в неговата околност голямо петролно поле.

5 юни

САА продължи напредъка си на изток от Палмира по пътя към Дейр ез-Зор, заемайки местностите Ал Алб, Бир Дахлон и Шарат Дахлон.

6 юни

Отряди на палестинската милиция Лиуа ал-Кудс напреднаха северно от Арак, завземайки няколко стратегически възвишения в местността Тлул Тафха.

7 юни

Правителствените сили, подкрепени от техните палестински и афганистански съюзници атакуваха позиции на ИД в район, намиращ се в непосредствена близост до Арак. Те успяха да принудят джихадистите да се оттеглят от стратегически разположените хълмове с изглед към газовото поле.

Допълнително

На 8 юни сблъсъци избухнаха в град **Маарат ан Нуман**, след като Тахрир ал Шам (Нусра) атакуваха позиции на Файлак ал Шам и Свободната сирийска армия.

Маарат ан Нуман е крепост на 13-та дивизия на ССА и там редовно има протести срещу Нусра. В същия ден, цивилни са започнали да напускат града.

Часове след ескалацията, бунтът срещу Нусра се задълбочи. Жителите на град Атарейб, който беше сред първите, ударени от радикалите, излязоха по улиците на града в солидарност с Маарат ан Нуман и ССА.

В същото време, протестиращи жители на Маарат ал Нуман обкръжиха бойци на Нусра в местна джамия. Джихадистите са се окопали в храма и стрелят по протестиращите.

На 8 юни излезе информация, че правителството на Асад започва да формира втора, паравоенна структура. Тя ще се съфинансира от Иран и ще носи названието Хашд ал Шааби (Отряди на народното опълчение) по подобие на сходната структура в Ирак.

Сърцето на новото звено от милиции ще са правителствените зони в провинция **Хасака**.

Целта на сирийските Хашд несъмнено ще е свързана със съединяване с иракските милиции, разположени по границата със Сирия. Новите милиции вероятно ще се формират от доброволци от Ирак, Афганистан и Пакистан, както и от членове на милициите, овладели град Алепо, които постепенно биват изтегляни от там.

С този ход, Дамаск създава паралелна звено от милиции, което ще копира дейността на Националните сили за отбрана (NDF), които оперират със значителна руска подкрепа.

Създаването на сирийски Хашд ясно цели да циментира военно-политическото влияние на Иран в Сирия. За самия режим на Асад, този ход означава допълнителна децентрализация на суверенитета и военния потенциал.